

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Niemcy) – L.R. / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-8/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka azylowa – Dyrektywa 2013/32/UE – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Podstawy niedopuszczalności – Artykuł 2 lit. q) – Pojęcie „kolejnego wniosku” – Artykuł 33 ust. 2 lit. d) – Odrzucenie przez państwo członkowskie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalnego z powodu oddalenia wcześniejszego wniosku, z którym zainteresowany wystąpił w państwie trzecim, które zawarło z Unią Europejską umowę dotyczącą kryteriów i mechanizmów określania państwa odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z państw będących stronami tej umowy – Ostateczna decyzja wydana przez Królestwo Norwegii]

(2021/C 278/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L.R.

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Artykuł 33 ust. 2 lit. d) w związku z art. 2 lit. q) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które przewiduje możliwość odrzucenia jako niedopuszczalnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w rozumieniu art. 2 lit. b) tej dyrektywy, z którym w tym państwie członkowskim wystąpił obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, którego wcześniejszy wniosek o nadanie mu statusu uchodźcy, z którym wystąpił on w państwie trzecim realizującym, na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącej kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Islandii lub Norwegii, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, nie został w tym państwie trzecim uwzględniony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 maja 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-11/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Pomoc państwa – Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Artykuł 108 ust. 2 akapit drugi TFUE – Złe warunki klimatyczne – Straty poniesione przez rolników – Pomoc w formie rekompensat – Obowiązek odzyskania – Obowiązek informowania – Niewykonanie]

(2021/C 278/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i T. Ramopoulos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, E. Leftheriotou, i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)